

2009-09-10

Riksdagsledamot
Cecilia Widegren
Sveriges riksdag
100 12 Stockholm

Ang. proposition om ny veterinärorganisation.

Vi är mycket tacksamma över att du engagerat dig i veterinärfrågan och skrivit en motion i ärendet.

Vi vill informera dig om att vi misstänker att propositionen som regeringen nu lämnat till riksdagen om en ny veterinärorganisation är behäftad med allvarliga brister. Enligt pressmeddelandet gällande propositionen, underskriven av Stats- och Jordbruksministern skall denna lösa de konkurrensproblem som finns inom veterinärverksamheten, man skriver: *" Idag finns problem i form av bristande konkurrens och motsättningar mellan privatpraktiserande veterinärer och statliga distriktsveterinärer. I propositionen redogör regeringen för hur dessa problem kommer att lösas. Problemen beror i hög grad på en oro för att dagens statliga anslag till distriktsveterinärorganisationen kan korssubventionera verksamhet som ska bedrivas i konkurrens. En sådan subventionering kommer inte att vara möjligt i ett system med upphandling av verksamheten. "*

Vi har anlitat ett antal konsulter med olika specialiteter och inte någon av dessa har kunnat finna någonting i propositionen som stämmer överens med pressmeddelandet. Snarare innehåller propositionen saker som kan komma att förvärra situationen, t.ex. kommer det nu att bli helt OK för den statliga organisationen att ägna sig åt sjukvård på smådjur och häst. (Vi kan här skjuta in att enligt uppgift har den statliga distriktsveterinärorganisationen i dagarna hyrt in en fastighet i Halmstad för att där bygga upp en smådjursklinik.) I propositionen finns inga uppgifter om hur en upphandling av en statlig station skall gå till och vem som skall bestämma om en sådan över huvud taget skall genomföras. Man har inte ens gått oss till mötes gällande vårt önskemål om att vi skall kunna få vara tävlingsveterinärer utan att vara anställda av Jordbruksverket, vilket Jordbruksministern lovat oss och själv propagerat för i riksdagen. Däremot vill man låta oss vara officiella veterinärer vilket vi absolut inte önskar.

Remissrundan som följde veterinärutredningen visade att Jordbruksverket, tillsammans med sina trogna följeslagare, LRF, SVA, veterinärernas fackförening SVF, djurrättsorganisationer som styrs av LRF etc. i stort sett var de enda som inte ville att den

statliga distriktsveterinärsorganisationen skulle privatiseras. Så gott som alla oberoende organisationer och myndigheter, Konkurrensverket, Statskontoret, Riksrevisionen, Ekonomistyrningsverket etc. var för en privatisering. Skälen som motståndarna uppger för att inte privatisera är taktiskt väl upplagda men saknar helt substans. Man uppger att landet behöver ca 350 statliga heltidsanställda veterinärer för att garantera ett fungerande smittskydd och en dygnet-runt-täckande djursjukvård i hela landet. Detta påstående är ju för den som är insatt i smittskydd helt befängt. Det smittskydd som distriktsveterinärsorganisationen kan bidra med är inte mycket att skryta med i jämförelse med den oerhört effektiva och billiga organisation som vi skulle kunna få om vi kopierade något annat EU-lands system, t.ex. Danmarks. (Man måste väl kunna få fråga sig vad 100 smådjurspraktiserande distriktsveterinärer från Norrland har att erbjuda i förhållande till 25 nöt- eller svinspecialiserade privatpraktiker från Sydsverige. Är det bara en fråga om att få tag i någon som skall åka ner till Sydsverige och vaccinera djur så finns det billigare arbetskraft att få tag i.) När det gäller beredskapsverksamheten så finns det väl inte många djurägare som vill anlita en statlig distriktsveterinär när det gäller en akut sjuk hund, katt eller häst. Här vill man i stället anlita en specialiserad privatpraktiker. Detta visar sig i de ytterst få jourfall som distriktsveterinärsorganisationen behandlar, i snitt ett per dygn och veterinärstation. Detta lilla antal fall går naturligtvis att klara med enbart privatpraktiker. Friställer man de statliga veterinärerna så flyttar dessa inte till storstäder utan de stannar kvar i sin hemkommun och kommer med stor sannolikhet att anstränga sig ännu mer än vad de gör idag för att lämna en fullödig djursjukvård.

Vi tror att läget är följande: Jordbruksministern vågar inte ta något eget initiativ utan följer de "order" han får från Jordbruksverket, LRF och veterinärernas fackförening SVF. Jordbruksverket har själva skrivit propositionen, möjligen tillsammans med vissa f.d. jordbruksverkstjänstemän som finns i stora mängder på jordbruksdepartementet. Jordbruksministern har nog inte läst propositionen själv men blivit övertalad av Jordbruksverket att det visst kommer att gå att handla upp statliga stationer utan att veta att vad Jordbruksverket menar är att privata veterinärer mot en låg ersättning kan få ta över vissa av de statliga stationernas olönsamma jourverksamhet och otrevliga officiella djurplågeriutredningar etc. (Att utreda sådana ärenden gör att man blir impopulär bland lantbrukarna och därmed får mindre antal kunder.) (Mer kunder får man däremot om man är tävlingsveterinär på hästtävlingar och det vill inte Jordbruksverket att privata skall få vara.) Jordbruksministern har därefter meddelat Statsministern att konkurrensproblemen skall lösas med propositionen och denne har skrivit under, antagligen utan att läsa den.

Om vårt resonemang är riktigt så måste propositionen betraktas som ett försök att vilseleda riksdagen vilket borde vara allvarligt. Det skulle vara oerhört bra om någon eller några riksdagsmän kunde ställa frågor till Jordbruksministern i samband med att propositionen läggs fram för riksdagen. Hur skall upphandlingen gå till? Om en upphandling skall kunna ske så måste ju, som det står i pressmeddelandet, stationernas ekonomi redovisas öppet vilket aldrig hittills skett. Skall en sådan redovisning ske? Är det lämp-

ligt att LRF styr jordbruksdepartementets verksamhet vilket uppenbarligen har skett i detta fall? Hade det inte varit bättre att lyssna till mer oberoende institutioner och myndigheter?

Det finns många frågor att ställa och vi skulle vara ytterst tacksam om du eller någon annan riksdagsledamot kunde bistå oss i denna för landets veterinärväsende så oerhört viktiga och ödesmättade fråga. Kan man få ministern att lova att stationernas ekomi skall redovisas öppet och att samtliga stationer skall bjudas ut till försäljning så är ju allt betydligt mer hoppfullt. Men om propositionen tas utan några löften eller förklaringar så kommer troligen landets veterinära problem att förvärras.

För ViS

Agneta Johnsson,
ordförande, ViS

PS.

Ett brev med liknande innehåll har skickats till riksdagsledamoten Helena Bouveng
DS

Kontaktman i denna fråga är Mikael Fälth, mikael.falth@veterinarfalth.se, 0705150944